

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a sudcov JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobcu Mgr. M. M.**, bytom v P., zastúpeného *JUDr. J. Č., advokátom*, so sídlom v K., proti **žalovanému Obvodnému úradu v Prešove**, so sídlom v Prešove, Námestie Mieru 3, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k.: odv 1SÚ/2007 zo dňa 18.12.2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/17/2009 - 89 zo dňa 24.11.2009**, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/17/2009 - 89 zo dňa 24. novembra 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 1S 17/2009 - 126 zo dňa 21.5.2010 **potvrzuje**.

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **v sume 127,44 eura**, na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 1S/17/2009 - 89 zo dňa 24.11.2009 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie vedúceho služobného úradu Obvodného úradu v Prešove č. k.: odv 1SÚ/2007 zo dňa 18.12.2008 v spojení s rozhodnutím služobného úradu Krajského úradu v Prešove č. k. 12/07 zo dňa 15.1.2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak,

že zaviazal žalovaného na ich náhradu v sume 600,76 eura na účet právneho zástupcu žalobcu, do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd odôvodnil rozsudok tým, že zistenie skutkového stavu správnym orgánom je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa názoru krajského súdu z preskúmaného rozhodnutia nevyplýva, na základe akej úvahy a akých dôkazov služobný úrad dospel k záveru o nedostatku iného miesta toho istého odboru štátnej služby a tej istej funkcie, akú vykonával žalobca ako predstavený; jediné čo z rozhodnutí vyplýva je, že sa žalobca so služobným úradom nedohodol inak. Vytkol žalovanému, že sa vo svojom rozhodnutí dostatočne dôsledne a podrobne nevysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Sžo/36/2007, podľa ktorého v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí a postupov, pričom je pre nich rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a úlohou správneho súdu nie je namiesto správneho orgánu vykonávať dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, ani meniť či dopĺňať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia. Rozhodnutie správneho orgánu považoval preto za nedostatočne odôvodnené, i keď dôvody pre jeho vydanie možno vyvodiť z administratívneho spisu. V tejto súvislosti poukázal i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 56/01, podľa ktorého rozhodnutie správneho orgánu musí uviesť relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané. Mal preto za to, že ak sa žalovaný a prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia dôsledne s aplikáciou ustanovenia § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, nevysporiadali, vydali rozhodnutie na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Opravným uznesením č. k. 1S 17/2009 - 126 zo dňa 21.5.2010 krajský súd v zmysle ustanovenia § 164 O.s.p. opravil odôvodnenie rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Vytýkal krajskému súdu, že dospel k skutkovým zisteniam, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, nepovažujúc právny záver súdu za správny, vychádzajúci z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Mal zato, že z rozhodnutia správneho orgánu jednoznačne vyplývajú dôvody, pre ktoré bol so žalobcom skončený štátnozamestnanecký pomer: žalobca bol odvolaný z funkcie predstaveného osobného úradu Krajského úradu v Prešove, neexistovalo iné voľné štátnozamestnanecké miesto v tej istej funkcii a v tom istom odbore štátnej služby a žalobca neakceptoval návrh na trvalé preloženie zo strany žalovaného, a teda boli splnené všetky predpoklady uvedené v ustanovení § 31 ods. 4 písm. a) v spojení s § 40 ods. 2 písm. b) zák. č. 312/2001 Z. z.

o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom v rozhodnom čase, ktorý upravoval postup pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru, a od ktorého sa žalovaný nemohol odchýliť. Žalovaný ďalej namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keďže krajský súd iba všeobecne konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok dôvodov, pričom neozrejmil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. V tejto súvislosti namietal porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky poukazujúc i na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 391/05. Zdôraznil, že v správnom súdnictve je úlohou súdu nielen autoritatívne rozhodnúť, ale aj označiť a konkretizovať pochybenia správneho orgánu, čo vyplýva aj z postulátu ust. § 250j ods. 6 O.s.p.. Záverom žalovaný namietal i pochybenie krajského súdu v otázke dokazovania, najmä hodnotenia dôkazov a ich právnom posúdení.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s § 219 O.s.p. potvrdiť a priznať žalobcovi trovy odvolacieho konania, ktoré si vyčíslil v sume 127,44 eura (za 1 úkon právnej služby + režijný paušál), považujúc rozsudok za dostatočne odôvodnený a vydaný v súlade so skutkovými zisteniami súdu a odvolanie žalovaného za účelové. Kodvolacím námietkam uviedol, že žalovaný iba všeobecne konštatoval, že dôvody odvolania zo štátnozamestnaneckého pomeru sú dané, a preto prvostupňové správne rozhodnutie považuje za vecne správne, a naproti tomu v odvolaní uvádzal, že rozhodnutie, ktorého odôvodnenie obsahuje iba všeobecný odkaz na to, že napadnuté rozhodnutie bolo preskúmané a jeho dôvody možno považovať za správne, je nespreskúmateľné, pretože dôvody, o ktoré sa výrok opiera, úplne chýbajú. V tej súvislosti poukázal na rozhodnutie Vrchního soudu Českej republiky č. k. A 48/92-23 z 26.2.1993. Čo sa týka namietnutej nepreskúmateľnosti rozhodnutia, žalobca upriamil pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo 106/2009, ktorý v skutkovo takmer identickej veci judikoval, že pokiaľ sa žalovaný správny orgán nevysporiadal s námietkou žalobkyne odvolanej zo štátnozamestnaneckého pomeru, že existovalo iné voľné miesto v tejistej funkcii a v tom istom odbore štátnej služby a bez bližšieho odôvodnenia a preukázania len konštatoval, že takéto miesto nebolo k dispozícii, rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je v tomto prípade nespreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného o nedostatočne odôvodnenom rozsudku krajského súdu, keďže podľa jeho názoru súd dostatočne jasne vyjadril, že žiadne skutočnosti tvrdené žalovaným nepovažoval za preukázané. Poukázal na to, že v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sa dokazovanie nevykonáva, podkladom rozhodnutia súdu bola výhradne spisová dokumentácia a táto neobsahuje žiadne dôkazy ani právne odôvodnenia, ktoré by preukazovali existenciu zákonných dôvodov na vydanie takéhoto rozhodnutia, preto žalovaným tvrdené skutočnosti o absencii iného voľného štátnozamestnaneckého miesta žalobcu neboli ani podľa neho v správnom konaní preukázané. Aj podľa jeho názoru boli podklady pre vydanie rozhodnutia žalovaného

absolútne nedostatočné a v rozhodnutí absentovali dôvody rozhodnutia, preto súhlasil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie správneho orgánu nebolo možné po právnej stránke preskúmať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil nasledovné:

- rozhodnutím č. p. 1/V zo dňa 19.3.2004 bol žalobca vymenovaný za predstaveného osobného úradu, Služobného úradu Krajského úradu v Prešove,
- rozhodnutím č. 10/2007 zo dňa 15.1.2007 bol žalobca dňom 15.1.2007 odvolaný z funkcie predstaveného osobného úradu, Služobného úradu Krajského úradu v Prešove a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2007,
- z návrhu na trvalé preloženie štátneho zamestnanca č. 11/2007 zo dňa 15.1.2007 vyplýva, že žalobca s týmto návrhom nesúhlasil,
- rozhodnutím č. 12/2007 zo dňa 15.1.2007 bol so žalobcom skončený štátnozamestnanecký pomer odvolaním podľa § 39 ods. 1 písm. a) a § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z.,
- rozhodnutím Krajského úradu v Prešove č. odv. 1/SÚ/2007 zo dňa 5.3.2007 ako druhostupňového správneho orgánu bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o odvolaní žalobcu zo štátnozamestnaneckého pomeru,
- rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/18/2007-36 zo dňa 26.9.2008, bolo rozhodnutie Krajského úradu v Prešove č. odv. 1/SÚ/2007 z 5.3.2007 podľa § 250j ods. 3 O.s.p. zrušené a vec mu vrátená na ďalšie konanie,
- rozhodnutím žalovaného č. odv 1SÚ/2007 zo dňa 18.12.2008 bolo rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu opätovne potvrdené,
- žalobou podanou na Krajskom súde v Prešove dňa 13.3.2009 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu v Prešove č.k. odv 1SÚ/2007 zo dňa 18.12.2008.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v rozhodnom čase (ďalej aj „zákon o štátnej službe“), vedúci úradu v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy, môže odvolať predstaveného vo svojej priamej riadiacej pôsobnosti aj bez uvedenia dôvodu. Vedúci úradu v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy, odvolá na návrh štatutárneho orgánu alebo predstaveného v politickej funkcii predstaveného v ich priamej riadiacej pôsobnosti aj bez uvedenia dôvodu. **Vedúci úradu, ktorý je štatutárnym orgánom, môže odvolať predstaveného vo svojej priamej riadiacej pôsobnosti aj bez uvedenia dôvodu, ak osobitný predpis neustanovuje inak.**

Podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: nezariadenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Podľa § 125 ods. 2 zákona o štátnej službe na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne

obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku **rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci**. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikli neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v odvolaní namietanom rozsahu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil, že by krajský súd ako súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V predmetnej veci postupoval správny orgán a aj prvostupňový súd pri prieskume správneho rozhodnutia podľa zákona o štátnej službe s podporným použitím zákona správneho poriadku. Žalovaný videl spojitost medzi nedostatočným zistením skutkového stavu a tým pádom nesprávnym právnym posúdením, avšak odvolací súd zdôrazňuje, že pre správne súdy je pri preskúmaní rozhodnutia rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Dokazovanie sa v zásade nevykonáva, vykonávajú sa jedine tie dôkazy, ktoré sú nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Skutkový stav však nebol ani podľa názoru odvolacieho súdu správnym orgánom dostatočne zistený. Správne konanie je ovládané určitými zásadami, z ktorých jednou je aj zásada materiálnej pravdy, ktorá vyjadruje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav a zaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie. Úplnosť zistenia podkladom znamená, že boli vykonané všetky

prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. V danej veci je nesporné, že došlo k o odvolaniu žalobcu z funkcie predstaveného osobného úradu ako i k odvolaniu štátneho zamestnanca - žalobcu zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 39 ods. 1 písm. a) a § 40 ods. 2 písm. b) zákona o štátnej službe. Správny orgán však v zmysle citovaných ustanovení nedostatočne zistil skutočný stav ohľadne obsadenosti štátnozamestnaneckým miest ako i vyhodnotenia možnosti postupovať podľa § 40 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona („alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak“). Za dostatočné zistenie skutočného stavu nemožno považovať iba odkaz uvedený v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu o splnení zákonných podmienok, ktorých splnenie je pre takýto postup nevyhnutné. To, či bol skutočný stav zistený úplne a správne, musí vyplývať aj z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam. Taktiež v súvislosti s právnym posúdením nie je dostatočné citovanie príslušných ustanovení, ale je potrebné, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Uvedené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu absentovalo, pričom sa žalovaný taktiež nevysporiadal s námietkou diskriminácie žalobcu v súvislosti s jeho prepustením zo štátnozamestnaneckého pomeru, na základe čoho dospel krajský súd k správne záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného ohľadne nedostatočného odôvodnenia rozsudku krajského súdu zastávajúc názor, že rozsudok je dostatočne jasný a zrozumiteľný a dáva jasný rámec pre ďalší postup správneho orgánu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd nemusí dávať odpoveď na všetky otázky nastolené žalobcom v žalobe, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, a pokiaľ súd jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje to na zaručenie riadneho a spravodlivého procesu. Z tohto pohľadu možno považovať napadnuté rozhodnutie krajského súdu za riadne odôvodnené. V správnom súdnictve nie je v záujme, aby súdy nahrádzali činnosť správnych orgánov, ale aby poskytovali ochranu v prípade zásahu do práv fyzickej alebo právnickej osoby prieskumom rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V súlade s uvedeným považuje odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny a plne poukazuje na jeho odôvodnenie (§ 219 ods. 2 O.s.p).

Čo sa týka odvolaní napadnutého výroku o trovách konania, keďže žalovaný neuviedol z akého dôvodu výrok o trovách konania napáda, nie je v právomoci súdu tieto dôvody odvolania za žalovaného vyhľadávať, napriek tomu konštatuje správnosť rozhodnutia o trovách konania ako aj o ich výške, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný a trovy právneho zastúpenia boli uplatnené a vyčíslené v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 vetu prvú O.s.p. tak, že žalobcovi priznal ich náhradu, pretože bol v odvolacom konaní úspešný. Súd mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu vo výške 120,33 eura (§ 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,21 eura t.j. spolu v sume **127,44 eura**.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. mája 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth